

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010183
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6923010183.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu na povolenie obnovy konania, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2024 v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11Nt/6/2023 zo dňa 23. novembra 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota uznesením sp. zn. 11Nt/6/2023 zo dňa 23. 11. 2023 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 11T/142/2013.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že by v danej veci neboli bývali dané podmienky na obnovu konania tak, ako to má na mysli § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Je nesporné, že vydaniu rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/142/2013 zo dňa 19. 09. 2013 predchádzala dohoda o vine a treste, ktorú uzavrel s prokurátorom dňa 12. 09. 2013. Pokiaľ však na všetky otázky vyplývajúce z § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal kladne, tak to bolo výlučne z dôvodu, že na jeho osobu bol vyvinutý jednak psychický nátlak zo strany vyšetrovateľa PZ a taktiež bol uvedený do omylu jeho obhajkyňou. Ako to prezentoval aj na verejnom zasadnutí, napriek tomu, že sa cítil byť vo veci nevinný, z dôvodu, že ho obhajkyňa uviedla do omylu, pristúpil k uzavretiu dohody o vine a treste s prokurátorom. V tom čase si neuvedomoval následky svojho konania a taktiež to, že schválením dohody o vine a treste sa stane súdom vydaný rozsudok nenapadnuteľný odvolaním. Napriek tomu, že na každú položenú otázku odpovedal kladne, konal tak v omyle vyvolanom jeho obhajkyňou, ktorá mu odporučila, aby tak konal bez ohľadu na to, či sa cíti byť vinným z dôvodu, že nakoľko sa s prokurátorom dohodol na podmienenom treste, tak bude mať v prípade prepustenia z väzby podstatne zjednodušenú situáciu pri ďalšom uplatňovaní svojej neviny. Až po vydaní rozsudku a prepustení z väzby na slobodu zistil, že voči rozsudku sa už nemôže odvolať. Záverom uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by preukázal, že vyšetrovateľ pri záverečnom preštudovaní spisu na neho vyvíjal nátlak. Takéto tvrdenie súdu prvého stupňa mohol odstrániť práve výsluch vyšetrovateľa PZ, počas ktorého sa mohol otázkami s dotýčným konfrontovať a jeho výpoveďou preukázať, že voči nemu nátlak vyvíjaný bol, aj keď nemal za následok trestné stíhanie, prípadne právoplatné odsúdenie tohto vyšetrovateľa. V súčasnosti je preto inštitút obnovy konania jediným prostriedkom realizácie jeho práv za účelom preukázania, že v pôvodnom konaní bol odsúdený napriek svojej nevine. Z tohto dôvodu mal preto prvostupňový súd vykonať ním navrhnuté dôkazy, teda vypočuť jeho vtedajšiu obhajkyňu, ako aj vyšetrovateľa PZ, a rozhodnúť mal len na základe ich výpovedí. Rozhodne sa preto nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že by malo ísť o dôkazy nepodstatné pre rozhodnutie, nakoľko sú to

dôkazy spôsobilé zvrátiť existenciu jeho odsudzujúceho rozsudku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sám rozhodol a vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania.

Sťažnosť proti napadnutému uzneseniu samostatne písomne odôvodnil aj odsúdený, pričom uviedol, že nesúhlasí s názorom, že na obnovu konania nie je dôvod. Sudca uviedol, že pri podpise dohody o vine a treste rozumel otázkam typu, že to podpisuje dobrovoľne a podobne, ale to v žiadnom prípade nedokazuje, že podpísanie dohody o vine a treste skutočne dobrovoľným aj bolo, naopak, samotný súdny spis obsahuje priame dôkazy, že k podpisu bol psychicky tlačný, a aj zo svedeckých výpovedí navrhnutých svedkov vyplynie, že o dobrovoľnosti sa nedá hovoriť. Dohoda o vine a treste je niečo ako zmluva so štátnym orgánom a žiadna zmluva uzatvorená pod nátlakom nie je platná. Zároveň samotné video, v ktorom mu policajť dáva protizákonné pokyny dokazuje, že vodičský preukaz mu bol zadržaný v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený orgán, skúmal, či bola sťažnosť odsúdeného podaná včas, či bola podaná oprávnenou osobou, a či nedošlo k späťvzatiu sťažnosti alebo k vzdaniu sa práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného bola podaná včas, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a podobne. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežnáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu musí konštatovať, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Aj krajský súd musí konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania síce uviedol nové dôkazy (návrh na vypočutie dvoch svedkov), avšak tieto dôkazy ani podľa názoru krajského súdu nie sú takými dôkazmi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného.

Najpodstatnejšou skutočnosťou v prejednávacom prípade je však to, že pôvodné konanie sa skončilo právoplatným rozsudkom, ktorý bol vyhlásený na základe dohody o vine a treste. Odsúdený aktuálne argumentuje tým, že bol na neho vyvíjaný psychický nátlak zo strany vyšetrovateľa PZ a že obhajkyňa ho uviedla do omylu. Krajský súd však musí konštatovať, že vyšetrovateľ PZ nebol prítomný ani pri uzatváraní samotnej dohody o vine a treste, ani na verejnom zasadnutí, na ktorom okresný súd uzatvorenú dohodu o vine a treste schválil a následne vyhlásil rozsudok. Navyše, tak pri uzatváraní dohody o vine a treste, ako aj na verejnom zasadnutí bol odsúdený poučený o tom, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude možné proti tomuto rozsudku podať odvolanie. Argumentáciu odsúdeného, že až po tom, ako bol prepustený z väzby na slobodu zistil, že proti rozsudku sa nemôže odvolať, preto krajský súd považuje za účelovú, s cieľom dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia, ako aj s cieľom dosiahnuť zrejme priaznivejšie rozhodnutie v inej trestnej veci, v ktorej sa podľa odsúdeného argumentuje tým, že je recidivista. Krajský súd potom rovnako ako okresný súd nezistil splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto senát krajského súdu po zohľadnení všetkých okolností prípadu sťažnosť odsúdeného A. B. v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.